

מתקלא קאים בגופיה. לא אתה אחד, ולא אתה. ביה סליקו, וביה סלקין דלא הו, ויהו, ויהוין.

סתרא גו סתרא, אתהון ואזדמן, בחד גוילגלא, מליא טלא דבדולחא. קרוּמָא דאוֹירָא אַזְדָּךְ וְסִתִּים, אַינְנוּ עֶמֶר נֶקֶי מְלִין בְּשֻׁקוֹלָא. רעניא הרענון אתגלא בצלותא דמתאי. אשגחה פקיחא דלא נאים, ונTier תדירא. אשגחוּתָא דמתא באשגחוּתָא דנהירו דעלאה. (רביה) תריין נוקבין דפרדשְׁקָא, דאתער רוּחָא לכלא.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ שיתה, בראשית ברא שית עלייהו, כולהו למתא, ומליין משבעה דגיגלה עד יקירו דיקירוטא, והארץ תניגנא לאו בחושבון והא אהתמר. ומה היא דאתלטיא נפקא, דכתיב (בראשית ה) מן האדמה אשר ארעה יי'. היה תהו ובהו וחשך על פניהם ורוח אליהם מרחפת על פניהם. תליסר, תלין בתליסר יקירו דיקירוטא.

שיתה אלפי שני, תלין בשיטתא קדמאי, שביעאה עלייהו, דאתתקה בלהודוי. ואתחריב פלא בתריסר שעמי, דכתיב היה תהו ובהו וגנו. תליסר יקים לין ברחמי, ומתקדשו בקדמיה, וקמו (ס' קמ"ו) כל אינון שיתה. בגין דכתיב ברא, ולבתר כתיב היהת, דהא הוות ודא, ולבסוף תהו ובהו וחשך, (ישעה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

גלופי דגיפין בחיזו דחויה אריך, ומתקשט לכאן ולכאן, זנבא בריישא. רישא (אחורא) אחד אכתפין, עבר וצעים, נтир וגניז. חד לא לפ' יומין זעירין אתגלא, (נ"א אהפליא) קוילטרא בקטורי, סנפירה בערכוי, אתרבר רישיה במינו דימא רבא, דכתיב (תהלים יד) שברת ראשית תנינים על הרים. תריין הו, חד אתחרז, תפינם כתיב חסר. ראי, במא דאת אמר (חזקאל א) וידמות על ראשית היהת רקיע.

ויאמר אלהים יחי אור ויהי אור, הינו דכתיב (תהלים לג) כי הוא אמר ויהי, הוא בלודוי. לבתר אתחרזו חד יהו"י יהו"ז ו"י ו' בתרא שביבתא למתא. במא דה' שכינפה אשטכח ובחד מתקלא אפקלו.

זהיות רצוא ושוב, דכתיב וירא אלהים את האור כי טוב. (ישעה ג) אמרו צדיק כי טוב. הא, במתקליה סלקא. קדמאה בלודוי. וכלא לחדר אתחרז. אחותה ומודעתה כלילן דא ברא ביו"ד ה"א, בתריין רחימין דמתחבן.

שיתה נפקין מענפה דשרשא דגופא, לישן ממיל רברבן. לישן דא, סתים בין יוד ויה"א, דכתיב (ישעה מד) זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם